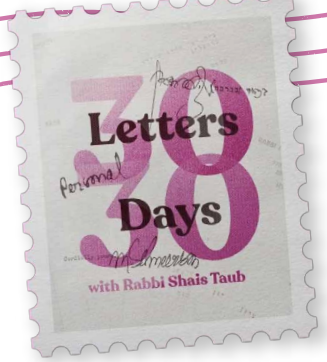

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 4
Eve of 14 Adar

אגרות קודש כרך טז
ה'תתקז

“A Unique Shlichus (Part 1)”

Printed in Igros Kodesh Vol 16, Letter 5,907

8 Kislev, 5718
Brooklyn

To the esteemed and distinguished, one who is faithful in his service, whose work is the work of Heaven, R. Dovid Avraham, may he be well.

Greetings and Blessings!

After a long interval, I have received your letter from the 27th of Cheshvan, and it was pleasant for me to read a detailed account of your activities this past month of Tishrei.

Since, as you write, you occasionally meet with Mr. Zerubavel—who undoubtedly has a significant influence within a certain rather large circle—it would have been necessary to utilize every meeting as an opportunity for words of inspiration. And since his activities are directed in an undesirable direction, this is primarily because he has become accustomed to it over time, rather than a result of conscious reflection leading him to conclude that this is the correct path. Therefore, if he is consistently reminded, time and again, without respite, of the immense damage and destruction that he is causing—when in fact, he could be using his talents to increase goodness in the world

ה'תתקז
ב"ה, ח' כסלו, תשי"ח
ברוקלין.

הו"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכת שמים
מוה' דוד אברהם שי'

שלום וברכה!

לאחרי הפסק הכי ארך נתקבל מכתבו מכ"ז
חשוון, ונעם לי לקרות בו ר"פ מפעלותיו בחדש
תשרי העבר,

וכיון שכפי כתבו נפגש מפעם לפעם עם מר
זרובל שי' - שבודאי ידוע לו שכח השפעה
להנ"ל בחוג מסוים די רחב, צריך הי' לנצל כל
פגישה לדברי התעוררות. וכיון שפעלותיו של
הנ"ל בכיוון בלתי רצוי, הוא בעקר מאשר התרגל
ביותר, ולא מפני שמתבונן עתה ובא לידי
החלטה שכן צריך לעשות, הנה אם יעוררו מדי
פעם בפעם מבלי הרף, על גדל ההזק והחרבן
שגורם עי"ז, תמורת שהי' יכול לנצל כשרונותיו
להרבות הטוב בעולם בכלל וביחוד בהנוגע
לבני ישראל, הנה, סוף סוף, יפעלו הדברים

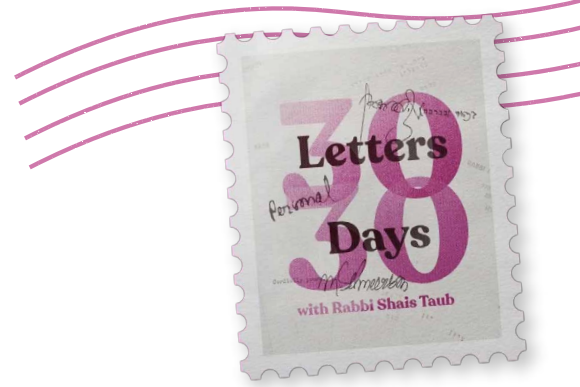

in general, and especially with regard to the Jewish people—then, ultimately, these words will have an effect. For truth must inevitably prevail, even if at times this takes longer than expected.

It is understood that in this case, as in similar ones, the greatest obstacle for him will be what is stated at the beginning of all four sections of the Shulchan Aruch: "Do not be embarrassed by those who mock you." It is clear what kind of commotion this will stir within his circles if he truly examines his current approach, and when he comes to the opposite conclusion, he will publicly declare it without embellishment or concealment. However, from what has been heard, it appears that until now, his actions have not been significantly influenced by the opinion of the majority. And if this is the case in matters of misfortune, then how much more so should he utilize his inner strength in an even greater measure for the good, and state: "The things I have said before you until now were a mistake." As it has been said: If regarding misfortune one is taught not to trust in oneself, how much more so does this apply when making a change for the good.

May it be Hashem's will that he too not be embarrassed, and that he speak openly and truthfully about all of the above. And we are assured that words that come from the heart enter the heart. It is understood that he has permission to mention in his conversation that he is acting upon what I have written to him, if he believes this will be beneficial to the matter itself.

And then, he may also add that he has certainly long harbored doubts, but he has attempted to silence them, and as soon as these thoughts enter his mind, he has sought to dismiss them. This is the nature of people—they

פְּעֻלַתְּם, כִּי יוֹן שֶׁהָאֵמֶת מְכַרַח לְנֶצַח, אִף כִּי לְפַעֲמִים מֵתְאַרְךָ הַדְּבָר,

מוֹכֵן שֶׁבְּנִדוֹן זֶה וְעַד"ז - הָעֲכוּב אֶצֶל הַנ"ל הִכִּי גָדוֹל, יְהִי, עַל פִּי הַמְדַבֵּר בְּתַחֲלַת כָּל ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ, אֶל יְבוּשׁ מִפְּנֵי הַמְלַעֲיָגִים. וְהָרִי מוֹכֵן הָרַעַשׁ שִׁיעֵשָׂה בְּתוֹכְכִי חוּגִים אֵלַי, בְּאֵם הַנ"ל יִתְבוּנָן בְּשִׁיטָתוֹ עַד עֵתָה, וְכִשִּׁיבּוֹא לְיַדִּי הַחֲלֻטָּה הַפְּכִית - יִפְרָסֶם אֵת זֶה מִבְּלִי כְּחַל וְשָׂרָק. אֲבָל ע"פ הַנִּשְׁמָע, הִנֵּה בַּפְּעֻלוֹתָיו עַד עֵתָה לֹא נִתְרַשְׁם כ"כ מִדַּעַת הָרַב. וְאִם בְּעֵינֵי פְּרַעֲנִיּוֹת כָּךְ, עֵאכּוֹ"כ צָרִיךְ לְנַצֵּל אִמְץ רוּחוֹ, בְּמִרְבֵּה מִדָּה טוֹבָה, וְלֹאמֹר, דְּבָרִים שֶׁאִמְרַתִּי לְפָנֶיךָ עַד עֵתָה, טַעוֹת הֵם בְּיַדִּי. וְע"ד הָאֲמֹר - אִם לְצַד הַפְּרַעֲנִיּוֹת אֲמָרוּ אֵל תִּאֲמִין בְּעֶצְמָךְ, עֵאכּוֹ"כ בְּהִנָּע לְשֹׁנֵי לְטוֹב,

וְיִהִי רְצוֹן שֶׁגַם הוּא לֹא יְבוּשׁ, וְיִדְבֵּר בְּכָל הָאֲמֹר וְאֵלְבָּא דְאֵמֶת, וְהָרִי דְבָרִים הַיּוֹצֵאִים מִן הַלֵּב - כְּבָר הַבְּטַחְנוּ שֶׁנִּכְנָסִים אֵל הַלֵּב. וּמוֹכֵן שֶׁהָרְשׁוֹת בְּיָדוֹ לְהַזְכִּיר בְּשִׁיחָה שְׁעוֹשָׂה בְּזֶה ע"פ מָה שֶׁכְּתַבְתִּי לוֹ, בְּאֵם לְדַעְתּוֹ תְּהִי בְּזֶה אִיזָה תּוֹעֵלֶת בְּגוֹף הָעֵינָן.

וְאִז בְּרְשׁוֹתוֹ גַּם לְהוֹסִיף, שֶׁבְּטַח זֶה מִזְמַן אֶצֶל הַנ"ל נִתְעוֹרְרוּ סְפִיקוֹת, אֲלֹא שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּעֶצְמוֹ לְהַשְׁתִּיק אוֹתָם, וְתַכְף כְּשֶׁנוֹפְלִים בְּמוֹחוֹ - לְדַחוֹתָם, וְכִטְבַּע בְּנֵי אָדָם, אֲשֶׁר פּוֹחֲדִים הֵם לְעֵין עוֹד הַפַּעַם עַל נְכוֹנוֹת אֲרַח חֵייהֶם, שֶׁהָרִי דְרוֹשׁ לָזֶה אִמְץ לֵב בְּמִיחָד. אֲבָל דּוֹקָא מִפְּנֵי שֶׁהַשְּׁפָעָה לְהַנ"ל עַל כְּמָה וְכְמָה, ז.א. שֶׁתִּקּוֹן בְּעֶצְמוֹ יִכְפַּל פִּי כְּמָה בְּמִשְׁפָּעִי, מְכַרַח שְׁלֵא יִסוּג וְלֹא יִפְחַד מִפְּנֵי עֲרִיבַת הַחֲשׁוֹן עוֹה"פ וְעוֹד הַפַּעַם.

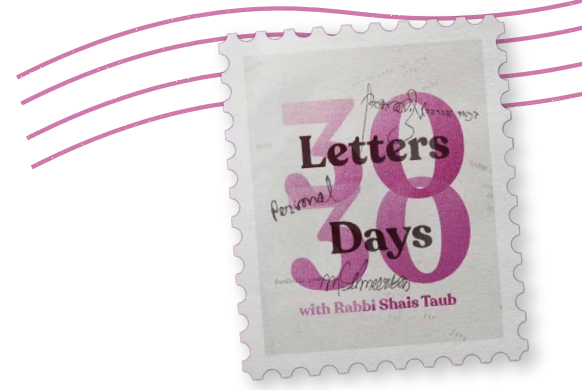
are afraid to reexamine whether their way of life is truly correct, for doing so requires a particularly strong sense of courage. Yet precisely because he has an influence on so many others—meaning that correcting himself will be multiplied many times over in those he influences—he must not retreat or fear engaging in self-examination once again, and yet again.

As our sages have taught: Even though one who harms himself is exempt—at least by human judgment—one who harms others, etc., is held accountable. And as a sign and example for his relative, who has now reached the time to once again reevaluate his past approach, will be the dream that he had just before speaking with him.

Regarding what you wrote about your residence in Kfar Chabad and the disadvantages thereof, there is an apparent contradiction when these words appear in the same letter where you describe visits from your relatives and their positive effects. If, as my revered father-in-law, the Rebbe, of blessed memory, often stated in his talks: A soul descends into this world for seventy or eighty years even just to do one favor for a fellow Jew, whether in the spiritual or material realm—how much more so does this apply to your residence in Kfar Chabad, where Hashem has commanded His blessing? Even without this, it is a lofty matter, and especially so when one mitzvah leads to another, and these types of opportunities arise.

Regarding what you wrote about the neighborhood: It is necessary to investigate who the candidates are. And certainly, if they are of the appropriate type, they should be included among the candidates...

With blessings,
Menachem Schneerson

וְכֹהוֹרֵאת חַז"ל, אֲשֶׁר אָף שֶׁהַחֹבֵל בְּעַצְמוֹ
פְּטוּר, עכ"פ - בְּיַדֵי אָדָם, הִנֵּה הַחֹבֵל בְּאַחֵרִים
וְכוּ'. וְלֵאוֹת וְלִמּוֹפֵת לְקִרְבּוֹ הֵנ"ל אֲשֶׁר בָּא
הַעֵת לְבִקְרַת עוֹד הַפַּעַם עַל שִׁיטָתוֹ בְּעֵבֶר, יְהִי
לוֹ הַחֲלוּם שֶׁבְּסִמּוּךְ לְדַבּוּרוֹ עִמוֹ.

במ"ש אודות דירתם בכפר חב"ד והמגרעות
בזה, מובנת הסתירה בשבאו דבורים אלו
בהמכתב בו כותב אודות בקורי קרוביו אצלו,
והתוצאות מזה. ואם, כפתגם הידוע הובא
כ"פ בשיחותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, שגשמה
יורדת למטה למשך שבועים שמונים שנה אפלו
רק בכדי לעשות פ"א טובה ליהודי ברוחניות
או בגשמיות, עאכ"כ דירתם בכפר חב"ד
אשר שם צוה ה' את הברכה, שבלא"ה ענין
נעלה הוא, ובפרט בשמצוה גוררת מצוה,
ומזדמנים ענינים כהנ"ל.

במ"ש אודות השכון - הנה צריך הי' להודיע מי
הם סוג המעמדים. ובודאי אם רק הסוג
המתאים, יהי' הם בתוך המעמדים...

ה'תתקז
נדפסה בלקו"ש חכ"א ע' 394 והשלמה ע"פ
העתק המזכירות.

מו"ה דוד אברהם שי': לסלבוים, כפר חב"ד.
אגרות נוספות אליו - לעיל ח"א ג'שצב.

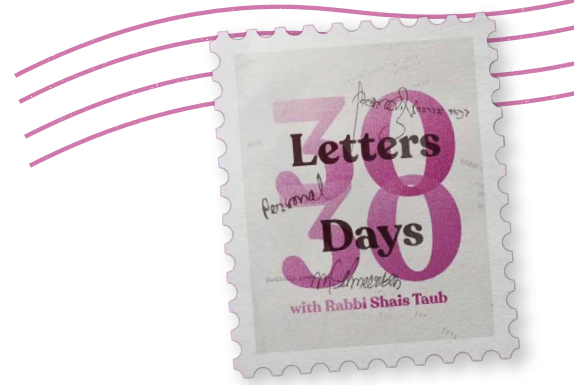
לקמן ר"צ.

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 5
Eve of 15 Adar

אגרות קודש כרך טז ר"צ

“A Unique Shlichus (Part 2)”

Printed in Igros Kodesh Vol 16, Letter 6,090

By the Grace of G-d
4 Adar, 5718
Brooklyn

To the esteemed and distinguished scholar, whose work
is dedicated to the service of Heaven,
Rabbi Dovid, may he live and be well.

Greetings and blessings!

In response to your letter with the enclosed note.

I was very pleased to read that, finally, you were able
to fulfill my request and deliver the message to Mr. Z.
May he live and be well. It is particularly good that
you did not engage in any debates or back-and-forth
discussions, as that was not the intention. Accordingly,
it is also understood that in the future, you should
likewise refrain from engaging in any debates on this
matter. After all, you have carried out my mission, and
I have carried out my own mission. From this, it is
also understood that there is no need to send the note.
Regarding whether to send Mr. Z. a copy of what I

ב"ה, ד' אדר, תשי"ח

ברוקלין.

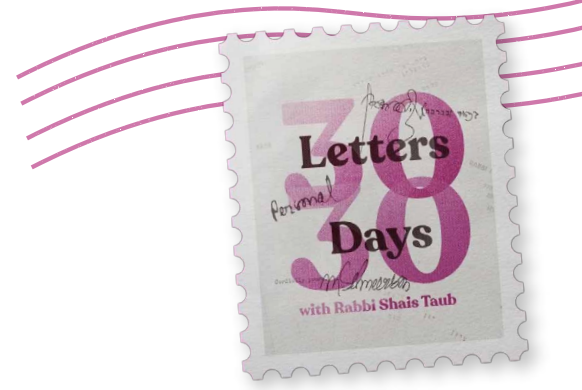
הו"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכת שמים

מוה' דוד שי

שלום וברכה!

במענה למכתבו עם הפתקא המסגרה בו.

נהניתי במאד לקרות בו, אשר סו"ס עלה בידו
לקיים בקשתי ולמסור למר ז. שי את הדברים.
וטוב במיוחד שלא נכנס לכל ופוחים וכל שקו"ט,
כי לא זו הנונה. ועפי"ז מובן ג"כ, שגם להבא
אין לו להכנס בפוחים בזה. והרי עשה שליחותי
וגם אני עשיתי שליחותי שלי. מזה מובן ג"כ -
שאין מקום לשלח הפתקא. ובהנוגע באם
לשלח להנ"ל העתקת דברי שבמכתבי אלי, גם
זה אין צריך לבוא באתעדל"ת דילי, כ"א - אם
יחפש מר ז. שי הזדמנות להפגש עמו או לבוא
עמו בקשור מכתבים, וידרש במיוחד העתקת
הדברים, אזי יעשה את זה. ועד אז לא יעשה
בהענין דבר.

wrote in my letter to you—this also does not need to be initiated from my side. Rather, if Mr. Z. seeks an opportunity to meet with you or to correspond with you and specifically requests a copy of my words, then you should provide it. Until then, nothing should be done in this matter.

I hope that things have already improved, particularly regarding the health of your daughter, may she live and be well. I look forward to hearing good news in this regard as well.

With gratitude and blessings,

M. Schneerson

תְּקוּתֵי שְׂכָבָר הַיּוֹטֵב, וּבִיּוֹתֵר מֵצֵב בְּרִיאוֹת בְּתוֹ
תַּחֲיִי. וְאַצְפָּה לְבִשׁוֹ"ט גַּם בְּזֶה.

בְּתוֹדָה וּבְרָכָה,

מ. שְׁנֵיאוֹרְסָאָהוֹן

ר'צ

נִדְפְּסָה בְּלִקוּ"ש חֲכ"א ע' 395 וְהַשְׁלָמָה ע"פ
צְלוּם הָאֲגָרָת.

מו"ה דָּוִד שֵׁי: לְסֻלְבוּיִם, כְּפָר חֲב"ד. אֲגָרוֹת
נוֹסְפוֹת אֵלָיו - לְעִיל ה'תִּתְקֹז, וּבְהִנְסָמֹן בְּהַעֲרוֹת
שָׁם.

ז: זֶרְבָּבֶל.